

Lucie Merhautová píše o Rilkevi a Vrchlickém

(E*forum, 27. 04. 2015)

Explicitní doklady vztahu **R. M. Rilkeho** k **Jaroslavu Vrchlickému** byly dosud dva: báseň nesoucí Vrchlického jméno ve sbírce *Obětiny lárům* (1895) a Rilkův dopis z ledna 1896. Lucie Merhautová přináší v novém germanobohemistickém echu v rubrice **Napsali** třetí, v Rilkových sebraných spisech nevydaný a sekundární literaturou dosud pravděpodobně nereflektovaný text – sonet vepsaný do exempláře *Obětín lárům*, který Rilke zaslal Vrchlickému spolu s dopisem. V samostatném echu Merhautová konfrontuje pozitivní ohlas na Vrchlického poezii ze strany německých autorů a kritiků s vzrůstajícím odstupem kritiky české: „Rilkova stylizace vděčného učedníka se zcela mýjela s postoji představitelů české literární moderny k Vrchlickému. [...]. Ve stejném roce, kdy Rilke věnoval Vrchlickému *Obětiny lárům*, odmítl srovnání s Goethem F. X. Šalda [...]. Šaldova kritika měla dalekosáhlé důsledky, byla přímo protikladná Albertovu úsilí o prokázání vysokého stupně české literatury a potažmo kultury před německým publikem. Vrchlického eklekticismus odmítala nejen jako estetický, nýbrž hlavně morální problém („duševní bezzásadnost“), který se dotýká celé české společnosti.“

www.ipsl.cz